

31997L0009

L 84/22

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

26.3.1997

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 97/9/ES

z 3. marca 1997

o systémoch náhrad pre investorov

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 57 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho menového inštitútu ⁽³⁾,

konajúc v súlade s postupom uvedeným v článku 189b zmluvy ⁽⁴⁾ v zmysle spoločného textu schváleného 18. decembra 1996 Zmierovacím výborom,

- (1) keďže 10. mája 1993 Rada schválila smernicu 93/22/EHS o investičných službách v oblasti cenných papierov ⁽⁵⁾; keďže táto smernica je základným nástrojom prístupu investičných spoločností na vnútorný trh;
- (2) keďže smernica 93/22/EHS ustanovuje obozretné pravidlá, ktoré musia investičné spoločnosti kedykoľvek dodržiavať, vrátane pravidiel, ktorých účelom je čo najväčšia ochrana práv investora v súvislosti s peniazmi alebo s nástrojmi k nim patriacimi;
- (3) keďže však žiadny kontrolný systém nemôže zabezpečiť úplnú ochranu najmä v súvislosti s podvodmi;
- (4) keďže ochrana investorov a zachovanie tajnosti vo finančnej sústave sú dôležitým aspektom uskutočnenia a riadneho fungovania vnútorného trhu v tejto oblasti; keďže

nakoniec je preto nutné, aby každý členský štát mal systém náhrad pre investora, ktorý zaručuje minimálnu úroveň harmonizácie ochrany, aspoň pre drobných investorov v prípade, že investičná spoločnosť nie je schopná plniť svoje záväzky voči svojim investorom — klientom;

- (5) keďže drobní investori by preto boli schopní kúpiť investičné služby od pobočiek investičných spoločností spoločenstva alebo na základe medzinárodných ustanovení o službách takisto utajene aj od domácich investičných spoločností, pri vedomí, že im bude umožnená minimálna úroveň harmonizovanej ochrany v prípade, že investičná spoločnosť nebude schopná plniť svoje záväzky voči svojim investorom — klientom;
- (6) keďže pri absencii takejto minimálnej harmonizácie hostiteľský členský štát sa môže považovať za oprávnený posúdením ochrany investora požadovať jeho začlenenie do jeho systémov náhrad, ak investičná spoločnosť spoločenstva koná prostredníctvom pobočky alebo voľne vykonáva svoju činnosť bez toho, aby podliehala systémom náhrad pre investora vo svojom vlastnom členskom štáte, ani nepodlieha systému, ktorý bol odporúčaný ako ponúknutá náhradná ochrana; keďže táto požiadavka môže byť v rozpore s činnosťou na vnútornom trhu;
- (7) keďže hoci väčšina členských štátov už v súčasnosti má niektoré úpravy náhrad pre investorov, tieto úpravy vo všeobecnosti nepokrývajú všetky investičné spoločnosti, ktoré sú držiteľmi jednotlivých povolení ustanovených v smernici 93/22/EHS;
- (8) keďže každý členský štát by mal byť povinný mať systém náhrad pre investorov alebo systémy, ktorým by každá takáto spoločnosť podliehala; keďže každý systém musí zahŕňať peniaze a nástroje v rukách investičnej spoločnosti v súvislosti s investíciami investora, ktoré, ak nie je investičná spoločnosť schopná plniť svoje záväzky voči svojim klientom — investorom, nie je možné vrátiť investorovi; keďže je to úplne bez vplyvu na pravidlá a systémy používané v každom z členských štátov, týkajúce sa rozhodnutí v prípade platobnej neschopnosti alebo pri zrušení investičnej spoločnosti;
- (9) keďže definovanie investičnej spoločnosti zahŕňa úverové inštitúcie, ktoré sú oprávnené vykonávať investičné služby; keďže každá z takýchto úverových inštitúcií musí byť nútená podliehať systémom náhrad pre investora na pokrytie investičných činností; keďže však nie je nutné vyžadovať od takejto úverovej inštitúcie podriadenie sa dvom oddeleným systémom, ak jednotný systém spĺňa požiadavky tak tejto smernice, ako aj smernice 94/19/ES Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 1994 o systémoch

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 321, 27.11.1993, s. 15, a Ú. v. ES C 382, 31.12.1994, s. 27.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 127, 7.5.1994, s. 1.

⁽³⁾ Stanovisko doručené 28. júla 1995.

⁽⁴⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 19. apríla 1994 (Ú. v. ES C 128, 9.5.1994, s. 85), spoločné stanovisko Rady z 23. októbra 1995 (Ú. v. ES C 320, 30.11.1995, s. 9) a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 12. marca 1996 (Ú. v. ES C 96, 1.4.1996, s. 28). Rozhodnutie Rady zo 17. februára 1997 a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 19. februára 1997 (Ú. v. ES C 85, 17.3.1997).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 27.

ochrany vkladov ⁽¹⁾; keďže v prípade investičných spoločností, ktoré sú úverovými inštitúciami, môže byť v určitých prípadoch ťažké rozlíšiť medzi vkladmi krytými smernicou 94/19/ES a peniazmi uloženými v súvislosti s investičnou činnosťou; keďže členské štáty sú oprávnené určiť, ktorá smernica sa použije pre takúto pohľadávku;

(10) keďže smernica 94/19/ES dovoľuje členským štátom oslobodiť úverovú inštitúciu od povinnosti podliehať systému ochrany vkladov, ak takáto úverová inštitúcia podlieha systému, ktorý chráni samotnú úverovú inštitúciu, a najmä zabezpečuje jej platobnú schopnosť; keďže ak úverová inštitúcia, ktorá podlieha takémuto systému, je zároveň investičnou spoločnosťou, je členský štát taktiež oprávnený podľa určitých podmienok oslobodiť túto spoločnosť od povinnosti podliehať systému náhrad pre investora;

(11) keďže minimálna úroveň harmonizácie náhrad vo výške 20 000 ECU pre každého investora by mala byť dostatočná na ochranu záujmov drobných investorov v prípade, že investičná spoločnosť nebude schopná plniť svoje záväzky voči svojim investorom — klientom; keďže sa preto zdá vhodné stanoviť minimálnu harmonizovanú úroveň náhrad vo výške 20 000 ECU; keďže v zmysle smernice 94/19/ES obmedzené prechodné ustanovenia sa môžu vyžadovať na umožnenie podliehať systémom náhrad v tejto čiasťke, pričom sa to týka rovnako všetkých členských štátov, ktoré v čase schválenia tejto smernice nemajú žiadny takýto systém;

(12) keďže tá istá čiastka bola schválená v smernici 94/19/ES;

(13) keďže na povzbudenie investorov, aby boli opatrní pri výbere investičných spoločností, je odôvodnené povoliť členským štátom požadovať od investorov znášať časť akejkoľvek straty; keďže však investor musí byť krytý najmenej na 90 % akejkoľvek straty, pokiaľ je vyplatená náhrada nižšia ako minimum spoločenstva;

(14) keďže určité systémy členských štátov ponúkajú úroveň krytia vyššie, ako je harmonizovaná minimálna úroveň ochrany v rámci tejto smernice; keďže však sa nezdá byť žiaduce požadovať akékoľvek zmeny v týchto systémoch v tomto ohľade;

(15) keďže zachovanie systémov ponúkajúcich vyššie úroveň krytia v rámci spoločenstva, ako je harmonizované minimum, môžu v rámci toho istého územia viesť k rozdielnostiam pri odškodňovaní a nerovným podmienkam hospodárskej súťaže medzi národnými investičnými spoločnosťami a pobočkami spoločností iných členských štátov; keďže s cieľom zabrániť takýmto znevýhodneniam pobočky musia byť oprávnené pridať sa k systému náhrad ich hostiteľských krajín tým, že budú ponúkať svojim investorom také isté krytie, aké sa poskytuje v rámci systémov v krajinách, v ktorých sú umiestnené; keďže je vhodné, aby Komisia vo svojej správe o využití tejto smernice premietla rozsah pobočiek, ktoré uplatnili túto možnosť, a akékoľvek problémy, ktoré spôsobili oni alebo systémy náhrad pre investorov pri zavádzaní týchto ustanovení; keďže možnosť, aby domáce systémy členských štátov ponúkali dodatočné krytie v zmysle podmienok, ktoré takéto systémy obsahujú, nie je vylúčená;

(16) keďže výkyvy na trhoch môžu byť spôsobené pobočkami investičných spoločností, ktoré vznikli v iných členských štátoch, ako sú členské štáty pôvodu, ktoré ponúkajú vyššie úroveň krytia ako tie, ktoré ponúkajú oprávnené investičné spoločnosti v ich hostiteľských členských štátoch; keďže nie je vhodné, aby sa hladina výšky krytia v rámci systémov náhrad stala nástrojom hospodárskej súťaže; keďže je preto potrebné prinajmenšom v prvotnom štádiu stanoviť, aby ani hladina, ani rozsah ponúkaných systémov krytia v domácich členských štátoch smerom k investorom pobočiek situovaných v inom členskom štáte neprekročili maximálnu úroveň alebo rozsah ponúkaný zodpovedajúcim systémom v hostiteľskom členskom štáte; keďže akékoľvek výkyvy na trhu by mali byť prešetrované čím skôr, na základe získaných skúseností a v súlade s vývojom finančného sektora;

(17) keďže členský štát musí byť schopný vylúčiť určité kategórie zvláštne spísaných investícií alebo investorov z krytia predpísaného systémami náhrad pre investorov, ak nepovažuje za potrebné ich zvlášť ochraňovať;

(18) keďže systémy náhrad pre investorov v niektorých členských štátoch patria do pôsobnosti odborných organizácií; keďže v ostatných členských štátoch existujú systémy stanovené a riadené na štátnej báze; keďže táto rôznosť

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 135, 31.5.1994, s. 5.

postavenia predstavuje problém len v súvislosti s povinným členstvom a výnimkou zo systémov; keďže je preto potrebné urobiť opatrenia na ohraničenie právomocí systémov v tejto oblasti;

- (19) keďže investorovi musí byť škoda nahradená bez zbytočného odkladu, ak bola potvrdená platnosť jeho pohľadávky; keďže systém náhrad ako taký musí byť schopný stanoviť primeranú dobu na uplatnenie pohľadávok; keďže však fakt, že táto doba nebola dodržaná, nesmie byť použitý proti investorovi, ktorý z dobrého dôvodu nebol schopný uplatniť svoju pohľadávku v rámci stanovenej doby;
- (20) keďže informovanie investorov o úpravách náhrad je základným prvkom ochrany investora; keďže článok 12 smernice 93/22/EHS vyžaduje od investičných spoločností informovať investorov o možnom uplatnení systému náhrad pred realizáciou obchodu s nimi; keďže vzhľadom na to musí táto smernica stanoviť pravidlá o informovaní takýchto potenciálnych investorov o systémoch náhrad pokrývajúcich ich investičnú činnosť;
- (21) keďže však neriadené používanie pri odvolávaní sa na referencie čiastky a rozsahu systému náhrad by mohlo poškodiť stabilitu finančného systému alebo anonymitu investora; keďže by preto mali členské štáty predložiť pravidlá ohraničenia takýchto referencií;
- (22) keďže táto smernica v podstate vyžaduje od každej investičnej spoločnosti pripojiť sa k systému náhrad pre investorov; keďže smernice, ktoré upravujú prijatie akýchkoľvek investičných spoločností, ktorých ústredie je mimo členských štátov, a najmä smernica 93/22/EHS dovoľuje členským štátom rozhodovať, či a za akých podmienok budú pripustené pobočky takýchto investičných spoločností vykonávať činnosť na ich území; keďže takéto pobočky nemôžu voľne poskytovať svoje služby v rámci druhého odseku článku 59 zmluvy alebo nemajú právo založenia v členských štátoch, okrem tých, kde sú založené; keďže preto členské štáty povoľujúce takéto pobočky musia rozhodnúť, ako budú tieto pobočky využívať princípy tejto smernice v súlade s článkom 5 smernice 93/22/EHS a vzhľadom na potrebu ochrany investorov a zachovania celistvosti finančného systému; keďže je podstatné, aby si investori takýchto pobočiek boli plne vedomí pre nich použiteľných úprav náhrad;
- (23) keďže je nepostrádateľné touto smernicou harmonizovať spôsoby, akými sú systémy náhrad pre investorov financované, na jednej strane náklady na financovanie takýchto

systémov musia principiálne znášať samotné investičné spoločnosti a na strane druhej finančné možnosti takýchto systémov musia byť pomerne k ich pasívam; keďže to však nemusí ohroziť stabilitu finančného systému príslušného členského štátu;

- (24) keďže cieľom tejto smernice nie je, aby členské štáty alebo ich príslušné orgány boli zodpovedné voči investorom, ak zabezpečili, aby jeden alebo viacero systémov náhrad alebo ochrany investorov v rámci podmienok predpísaných v tejto smernici bolo zavedených a úradne uznaných;
- (25) keďže na záver je potrebný minimálny stupeň harmonizácie úprav náhrad pre investorov na doplnenie vnútorného trhu investičnými spoločnosťami, aby bolo pre investorov možné realizovať obchody s takýmito spoločnosťami s väčšou mierou dôvery, najmä so spoločnosťami z ostatných členských štátov, a aby bolo možné zabrániť akýmkoľvek problémom spôsobeným hostiteľskými členskými štátmi pri uplatňovaní vnútroštátnych pravidiel ochrany investorov, ktoré nie sú zosúladené s úrovňou spoločenstva; keďže záväzná smernica spoločenstva je jediným vhodným nástrojom na dosiahnutie vytýčeného cieľa pri všeobecnej absencii úprav náhrad pre investora, zodpovedajúcich pokrytiu smernicou 93/22/EHS; keďže táto smernica presadzuje len minimálnu požadovanú harmonizáciu, dovoľuje členským štátom predpísanie širšieho alebo vyššieho krytia, ak tak chcú, a dáva členským štátom potrebnú voľnosť, čo sa týka organizácie a financovania systémov náhrad pre investora,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Na účely tejto smernice:

1. „investičná spoločnosť“ je investičná spoločnosť, ako je definovaná v článku 1 ods. 2 smernice 93/22/EHS

— povolená v súlade s článkom 3 smernice 93/22/EHS,

- povolená ako úverová inštitúcia v súlade so smernicou Rady 77/780/EHS ⁽¹⁾ a smernicou Rady 89/646/EHS ⁽²⁾, ktorých oprávnenie obsahuje jednu alebo viac investičných služieb vymenovaných v oddiele A prílohy k smernici 93/22/EHS;
- 2. „investičná činnosť“ je každá investičná služba v zmysle definície v článku 1 ods. 1 smernice 93/22/EHS a služba uvedená v bode 1 oddielu C prílohy uvedenej smernice;
- 3. „nástroje“ sú nástroje vymenované v oddiele B prílohy k smernici 92/22/EHS;
- 4. „investor“ je každá osoba, ktorá investičnej spoločnosti v súvislosti s investičnou činnosťou zverila peniaze alebo nástroje;
- 5. „pobočka“ je miesto činnosti, ktoré je súčasťou investičnej spoločnosti, ktoré nie je právne samostatné a ktoré ponúka investičné služby, na ktoré má investičná spoločnosť oprávnenie; všetky obchodné miesta vytvorené v tom istom členskom štáte investičnou spoločnosťou s ústredím v inom členskom štáte sa považujú za jednu pobočku;
- 6. „spoločná investičná činnosť“ je investičná činnosť vykonávaná na účet dvoch alebo viacerých osôb, z ktorých dve alebo viac osôb má práva, ktoré môžu vykonávať formou podpisov jednej alebo viacerých z týchto osôb;
- 7. „príslušné orgány“ sú orgány definované v článku 22 smernice 93/22/EHS; tieto orgány môžu byť, ak je to vhodné, tými, ktoré sú definované v článku 1 smernice Rady 92/30/EHS zo 6. apríla 1992 o dohľade nad úverovými inštitúciami na konsolidovanom základe ⁽³⁾.

Článok 2

1. Každý členský štát musí zabezpečiť, aby v rámci jeho územia bol zavedený a úradne uznaný jeden alebo viac systémov náhrad

⁽¹⁾ Prvá smernica Rady 77/780/EHS z 12. decembra 1977 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa začatia a výkonu činnosti úverových inštitúcií (Ú. v. ES L 322, 17.12.1977, s. 30). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 89/646/EHS (Ú. v. ES L 386, 30.12.1989, s. 1).

⁽²⁾ Druhá smernica Rady 89/646/EHS z 15. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa začatia a výkonu činnosti úverových inštitúcií, meniaci a dopĺňajúca smernice 77/780/EHS (Ú. v. ES L 386, 30.12.1989, s. 1). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/30/EHS (Ú. v. ES L 110, 28.4.1992, s. 52).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 110, 28.4.1992, s. 52.

pre investorov. Okrem okolností predpokladaných v druhom pododseku a v článku 5 ods. 3 nemôže žiadna investičná spoločnosť vykonávať v tomto členskom štáte investičnú činnosť bez toho, aby sa podriadila takémuto systému.

Členský štát môže však oslobodiť úverovú inštitúciu, ktorej sa táto smernica týka, od povinnosti podliehať systémom náhrad pre investorov, ak je takáto úverová inštitúcia už oslobodená podľa článku 3 ods. 1 smernice 94/19/ES od povinného členstva v systéme ochrany vkladov, za podmienky, že ochrana a informácie poskytnuté vkladateľom sú poskytnuté aj investorom za tých istých podmienok a že investori využívajú najmenej rovnakú ochranu, akú požaduje systém náhrad pre investorov.

Členský štát, ktorý využije túto možnosť, o tom musí včas informovať Komisiu; musí najmä priložiť charakteristiku predmetného systému ochrany vkladov a zahrnutých úverových inštitúcií na účely tejto smernice, ako aj akékoľvek následné zmeny k doručenej informácii. Komisia o tom musí informovať Radu.

2. Systém zabezpečuje investorom krytie v súlade s článkom 4, keď:

- príslušné orgány zistili, že podľa ich stanoviska spoločnosť v danom období, vzhľadom na dôvody priamo spojené s jej finančnou situáciou, nie je schopná plniť svoje záväzky vychádzajúce z pohľadávok klientov a nemožno predpokladať, že by tak v krátkom čase mohla urobiť,

alebo

- súdny orgán vydal rozhodnutie z dôvodov priamo sa týkajúcich finančnej situácie investičnej spoločnosti, ktorého následkom je pozastavenie možnosti investorov uplatňovať svoje pohľadávky voči nej,

podľa toho, ktorý prípad nastane skôr.

Krytie musí byť v súlade s príslušnými právnymi a zmluvnými podmienkami zabezpečené pre pohľadávky vyplývajúce z neschopnosti investičnej spoločnosti:

- vyplatiť peniaze dlžné alebo patriace investorom a uložené v ich prospech v súvislosti s investičnou činnosťou

alebo

- vrátiť investorom nástroje, ktoré im patria a ktoré na ich účet drží,

uchováva a spravuje v súvislosti s investičnou činnosťou.

3. Požiadavka v zmysle odseku 2 na úverovú inštitúciu, ktorá je predložená v členskom štáte a na ktorú sa vzťahuje tak táto smernica, ako aj smernica 94/19/ES, musí byť podriadená členským štátom systému v rámci jednej z týchto smerníc, tak ako členský štát uzná za vhodné. Za žiadnu pohľadávku nesmie byť poskytnutá náhrada v rámci týchto smerníc viac ako jedenkrát.

4. Výška pohľadávky investora sa vypočíta v súlade s právnymi a zmluvnými podmienkami, najmä týkajúcimi sa započítania a vzájomných pohľadávok, ktoré platia v čase zistenia, alebo rozhodnutia podľa odseku 2, a to z hodnoty peňazí alebo nástrojov patriacich investorovi, ktoré nie je investičná spoločnosť schopná splatiť alebo vrátiť, pokiaľ možno určenej na základe hodnoty na trhu.

Článok 3

Pohľadávky vyplývajúce z transakcií, v súvislosti s ktorými boli určité osoby odsúdené za trestný čin prania špinavých peňazí, ako je definované v článku 1 smernice Rady 91/308/EHS z 10. júna 1991 o predchádzaní zneužívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí⁽¹⁾, sú vylúčené z akejkoľvek náhrady v rámci systémov náhrad pre investorov.

Článok 4

1. Členské štáty zabezpečia, aby systém poskytoval krytie najmenej 20 000 ECU pre každého investora v súvislosti s jeho pohľadávkami podľa článku 2 ods. 2.

Do 31. decembra 1999 môžu členské štáty, v ktorých v čase prijatia tejto smernice krytie predstavuje menej ako 20 000 ECU, ponechať túto nižšiu úroveň, pokiaľ nie je nižšia ako 15 000 ECU. Túto možnosť majú aj členské štáty, ktorých sa týkajú prechodné ustanovenia druhého pododseku článku 7 ods. 1 smernice 94/19/ES.

2. Členský štát môže zabezpečiť, aby určití investori boli vylúčení zo systémov krytia alebo im bola poskytovaná nižšia úroveň krytia. Tieto výnimky sú uvedené v prílohe I.

3. Tento článok nebráni ponechať ani prijať ustanovenia, ktoré poskytujú vyššie alebo rozsiahlejšie krytie pre investorov.

4. Členský štát môže obmedziť krytie uvedené v odseku 1 alebo uvedené v odseku 3 na určité percento z pohľadávky investora.

Percentuálna čiastka krytia musí však predstavovať najmenej 90 % z pohľadávky, pokiaľ čiastka, ktorá má byť v rámci systému vyplatená, je nižšia ako 20 000 ECU.

Článok 5

1. Ak si investičná spoločnosť, od ktorej sa v zmysle článku 2 ods. 1 vyžaduje, aby bola členom systému, neplní svoje povinnosti člena takéhoto systému, zodpovedné orgány, ktoré jej vydali povolenie, musia byť s tým oboznámené a v spolupráci so systémom náhrad musia podniknúť všetky vhodné opatrenia vrátane vyrubenia pokút na zabezpečenie toho, aby investičná spoločnosť splnila svoje záväzky.

2. Ak tieto opatrenia prestanú zabezpečovať súlad na strane investičnej spoločnosti, systém môže, ak vnútroštátne právne predpisy umožňujú vylúčenie člena, s výslovným rozhodnutím príslušných orgánov, najmenej 12 mesiacov vopred oznámiť svoj úmysel o vylúčení investičnej spoločnosti z členstva v systéme. Systém musí aj ďalej poskytovať krytie v zmysle druhého pododseku článku 2 ods. 2, týkajúceho sa investičnej činnosti realizovanej v tomto období. Ak investičná spoločnosť po uplynutí doby uvedenej v oznámení neplní svoje záväzky, systém náhrad môže, znovu po prijatí výslovného rozhodnutia zodpovedných orgánov, túto investičnú spoločnosť vylúčiť.

3. Ak to vnútroštátne právne predpisy umožňujú a s výslovným súhlasom príslušných orgánov, ktoré vydali povolenie, investičná spoločnosť vylúčená zo systému náhrad pre investorov môže pokračovať v poskytovaní investičných služieb, ak pred svojím vylúčením prijala náhradné odškodňujúce opatrenia, ktoré investorom zaručia krytie najmenej v takom rozsahu, ktorý ponúka oficiálne uznaný systém, a má vlastnosti rovnaké ako tento systém.

4. Ak investičná spoločnosť, ktorej vylúčenie je navrhované v rámci odseku 2, nie je schopná prijať náhradné opatrenia, ktoré by sa vyrovnali podmienkam uvedeným v odseku 3, príslušné orgány, ktoré jej vydali povolenie, ho musia bezodkladne odobrať.

Článok 6

Po odňatí povolenia investičnej spoločnosti krytie v rámci druhého pododseku článku 2 ods. 2 sa musí ďalej poskytovať v súvislosti s investičnou činnosťou realizovanou od termínu tohto odňatia.

Článok 7

1. V členských štátoch zavedené a oficiálne uznané systémy náhrad pre investorov v súlade s článkom 2 ods. 1 musia tiež zahŕňať investorov pobočiek založených investičnými spoločnosťami v ostatných členských štátoch.

Do 31. decembra 1999 nesmie ani úroveň, ani rozsah vrátane percentuálnej čiastky predmetného krytia presiahnuť maximálnu

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 166, 28.6.1991, s. 77.

úroveň alebo rozsah ponúkaného krytia v rámci príslušného systému náhrad a v rámci územia hostiteľského členského štátu. Pred týmto termínom musí Komisia vypracovať správu na základe skúseností dosiahnutých pri využívaní tohto pododseku a článku 4 ods. 1 vyššie uvedenej smernice 94/19/ES a musí posúdiť potrebu pretrvávania týchto ustanovení. Ak je to vhodné, Komisia predloží návrh smernice Európskemu parlamentu a Rade vzhľadom na predĺženie ich účinnosti.

Ak úroveň alebo rozsah vrátane percentuálnej čiastky krytia ponúkaného systémom náhrad hostiteľského členského štátu prekračuje hladinu alebo rozsah systému ustanoveného v členskom štáte, v ktorom má investičná spoločnosť vydané povolenie, hostiteľský členský štát musí zabezpečiť existenciu oficiálne uznaného systému v rámci svojho územia, ku ktorému sa pobočka môže voľne pridať, na účely nahradenia krytia, ktoré už jej investori využívajú v rámci členstva v systéme domovského členského štátu.

Ak sa pobočka pridá k takémuto systému, tento systém musí byť taký, že pokrýva typ inštitúcie, ku ktorému pobočka patrí alebo mu v hostiteľskom členskom štáte najviac zodpovedá.

Členské štáty musia zabezpečiť, aby cieľ a všeobecne uplatňované podmienky boli ustanovené v súvislosti s pridružením pobočiek ku všetkým systémom náhrad pre investora. Prijatie musí byť podmienene založené na splnení príslušných členských podmienok pobočkou, najmä vrátane platieb príspevkov a ostatných poplatkov. Členské štáty musia sledovať hlavné zásady uvedené v prílohe II pri presadzovaní tohto odseku.

2. Ak pobočka, ktorá využila možnosť dobrovoľného členstva v zmysle odseku 1, nespĺňa svoje povinnosti člena takéhoto systému, zodpovedné orgány, ktoré jej vydali povolenie, musia s tým byť oboznámené a v spolupráci so systémom náhrad musia podniknúť všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby pobočka splnila svoje horeuvedené povinnosti.

Ak si pobočka napriek týmto opatreniam neplní svoje povinnosti uvedené v tomto článku, môže byť po uplynutí primeranej, najmenej 12-mesačnej výpovednej lehoty vylúčená zo systému náhrad, a to so súhlasom príslušných orgánov, ktoré jej vydali povolenie. Investičné činnosti realizované pred termínom vylúčenia musia byť naďalej kryté aj po tomto dátume systémami náhrad, ktorých dobrovoľným členom pobočka bola. Investori musia byť informovaní o zrušení dodatkového krytia a o dátume účinnosti tejto zmeny.

Článok 8

1. Krytie ustanovené v článku 4 ods. 1, 3 a 4 sa vzťahuje na súhrnné pohľadávky investora voči tej istej investičnej spoločnosti v rámci tejto smernice nezávisle od počtu účtov, meny a umiestnenia v rámci spoločenstva.

Členské štáty však môžu zabezpečiť, aby peniaze v iných menách, ako sú meny členských štátov a ECU, boli vylúčené z krytia alebo podliehali nižšiemu krytiu. Táto možnosť sa netýka nástrojov.

2. Každý podiel investora v spoločnej investičnej činnosti sa musí vziať do úvahy pri vypočítaní krytia uvedeného v článku 4 ods. 1, 3 a 4.

Ak nie je ustanovené inak, pohľadávky sa rozdelia medzi investorov rovnakým dielom.

Členské štáty môžu stanoviť, že pohľadávky týkajúce sa spoločnej investičnej činnosti, s ktorými môžu nakladať dve alebo viaceré osoby ako členovia osobnej obchodnej spoločnosti, združenia alebo zoskupenia podobného druhu, ktoré nemá právnu subjektivitu, sa môžu na výpočet limitov podľa článku 4 ods. 1, 3 a 4 združiť a posudzovať, ako keby vznikli z investície realizovanej jedným investorom.

3. Ak investor nie je úplne oprávnený nakladať s uloženými čiastkami a cennými papiermi, náhradu dostane osoba, ktorá je úplne oprávnená, za podmienky, že táto osoba je určená alebo sa dá určiť pred dátumom zistenia alebo rozhodnutia podľa článku 2 ods. 2

Ak sú úplne oprávnené dve alebo viac osôb, ich podiely sa určia v súlade s pravidlami platnými pri správe peňazí a cenných papierov pre výpočet limitov uvedených v článku 4 ods. 1, 3 a 4.

Toto ustanovenie sa netýka podnikov kolektívneho investovania.

Článok 9

1. Systém náhrad zabezpečí vhodné opatrenia, aby informoval investorov o zistení alebo rozhodnutí podľa článku 2 ods. 2, a ak majú byť odškodnení, odškodní ich čím skôr. Môže stanoviť lehotu, počas ktorej investori môžu predkladať svoje požiadavky. Táto lehota nesmie byť kratšia ako päť mesiacov od dátumu horeuvedeného zistenia alebo rozhodnutia alebo od dátumu, keď bolo zistenie alebo rozhodnutie uverejnené.

Skutočnosť, že táto lehota uplynula, nesmie však systém použiť ako dôvod na odmietnutie krytia pre investora, ktorý svoje práva na náhradu nemohol včas uplatniť.

2. Systém musí byť schopný zaplatiť pohľadávku investora tak rýchlo, ako je to možné, najneskôr však do troch mesiacov od zistenia vzniku nároku a výšky pohľadávky.

Za úplne výnimočných okolností a vo zvláštnych prípadoch môže systém náhrad požiadať príslušné orgány o predĺženie lehoty. Takéto predĺženie nesmie prekročiť tri mesiace.

3. Bez ohľadu na lehotu uvedenú v odseku 2, ak investor alebo iná oprávnená osoba, alebo osoba so záujmami v investičnej činnosti bola obžalovaná z porušenia práva vyplývajúceho z prania špinavých peňazí alebo v súvislosti s práním špinavých peňazí podľa definície v článku 1 smernice 91/308/EHS, systém náhrad môže pozastaviť akúkoľvek výplatu až do rozsudku súdu.

Článok 10

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby každá investičná spoločnosť podnikla príslušné opatrenia na sprístupnenie informácií súčasným a potenciálnym investorom, ktoré sú potrebné na poznanie systémov náhrad pre investorov, ku ktorým investičné spoločnosti a ich pobočky v rámci spoločenstva patria, alebo akýchkoľvek iných alternatívnych systémov ustanovených v rámci druhého pododseku článku 2 ods. 1 a článku 5 ods. 3. Investori musia byť informovaní o ustanoveniach systémov náhrad pre investorov alebo akýchkoľvek iných používaných opatreniach vrátane čiastky a rozsahu náhrady ponúkanej systémom náhrad a akýchkoľvek iných pravidiel ustanovených členskými štátmi podľa článku 2 ods. 3. Tieto informácie musia byť dostupné v zrozumiteľnej forme.

Informácia musí byť taktiež poskytnutá na požiadanie, čo sa týka podmienok, ktorými sa spravuje náhrada, a formálnych požiadaviek, ktoré musia byť splnené na obdržanie náhrady.

2. Informácie ustanovené v odseku 1 musia byť prístupné spôsobom predpísaným vnútroštátnym zákonom v úradnom jazyku alebo v jazykoch členského štátu, v ktorom je pobočka založená.

3. Členské štáty musia vytvoriť pravidlá ohraničujúce využívanie oznamovania pri informáciách uvedených v odseku 1 s cieľom ochrany stability finančného systému a bezpečnosti investora. Členské štáty musia najmä obmedziť také oznámenia, ktoré sa týkajú konkrétnych údajov systému, ku ktorému investičná spoločnosť patrí.

Článok 11

1. Každý členský štát musí kontrolovať, či pobočky založené investičnou spoločnosťou, ktorej ústredie je mimo spoločenstva, majú zabezpečené krytie predpísané v tejto smernici. Ak také krytie nemajú, môže členský štát podľa článku 5 smernice 93/22/EHS ustanoviť, že pobočky investičnej spoločnosti, ktorej ústredie je mimo spoločenstva, sa musia pripojiť k systému náhrad pre investorov pôsobiacich na jeho území.

2. Súčasným a potenciálnym investorom v pobočkách založených investičnou spoločnosťou, ktorých ústredie je mimo územia spoločenstva, musí táto spoločnosť poskytnúť všetky príslušné informácie týkajúce sa systému náhrad, ktorý sa vzťahuje na ich investície.

3. Informácie ustanovené v odseku 2 musia byť prístupné spôsobom predpísaným vnútroštátnymi právnymi predpismi v úradnom jazyku alebo v jazykoch členského štátu, v ktorom je pobočka založená, a musia byť vypracované v jasnej a zrozumiteľnej forme.

Článok 12

Bez toho, aby boli dotknuté iné práva na základe vnútroštátnych predpisov, majú systémy vykonávajúce platby na náhradu škody investorom právo v rozsahu nimi vykonaných platieb vstúpiť do práv týchto investorov v likvidačnom procese.

Článok 13

Členské štáty musia zabezpečiť, aby mohli investori uplatniť svoje právo na náhradu voči systému náhrad v súdnom konaní.

Článok 14

Najneskôr do 31. decembra 1999 predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice spolu s prípadnými návrhmi na jej prehodnotenie.

Článok 15

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 26. septembra 1998. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 16

Článok 12 smernice 93/22/EHS sa zrušuje s účinnosťou odo dňa uvedeného v článku 15 ods. 1.

Článok 17

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločností.

Článok 18

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 3. marca 1997

Za Európsky parlament

predseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

predsedníčka

M. DE BOER

PRÍLOHA I

ZOZNAM VÝNIMIEK PODĽA ČLÁNKU 4 ODS. 2

1. Profesionálni a inštitucionálni investori vrátane nasledujúcich:
 - investičné spoločnosti podľa definície v článku 1 ods. 2 smernice 93/22/EHS,
 - úverové inštitúcie podľa definície v prvej zarážke článku 1 smernice Rady 77/780/EHS,
 - finančné inštitúcie podľa definície v článku 1 ods. 6 smernice Rady 89/646/EHS,
 - poisťovne,
 - podniky kolektívneho investovania,
 - penzijné a dôchodkové fondy.Iní profesionálni a inštitucionálni investori.
2. Nadnárodné inštitúcie, vládne a ústredné správne orgány.
3. Územné celky na úrovni provincií a regiónov a miestne a obecné orgány.
4. Riaditelia, správcovia a osobne zodpovední členovia investičných spoločností, osoby vlastniace 5 % alebo viac základného imania takýchto investičných spoločností, osoby zodpovedné za vykonávanie zákonných auditov účtovných dokladov investičných spoločností a investori s podobným postavením v iných spoločnostiach rovnakej skupiny.
5. Blízki príbuzní a tretie osoby konajúce v mene investorov podľa bodu 4.
6. Ostatné spoločnosti v rovnakej skupine.
7. Investori, ktorí privodili alebo využili určité skutočnosti vo vzťahu k investičnej spoločnosti, ktoré spôsobili finančné ťažkosti spoločnosti alebo prispeli k zhoršeniu jej finančnej situácie.
8. Spoločnosti, ktoré sú také veľké, že pri nich neprichádza do úvahy možnosť zostaviť skrátenú súvahu podľa článku 11 štvrtej smernice Rady 78/660/EHS z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke niektorých typov obchodných spoločností, vychádzajúcej z článku 54 ods. 3 písm. g) zmluvy ⁽¹⁾.

(¹) Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 11. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 94/8/ES (Ú. v. ES L 82, 25.3.1994, s. 33).

PRÍLOHA II

ZÁKLADNÉ ZÁSADY

(podľa piateho pododseku článku 7 ods. 1)

Keď pobočka s cieľom doplniť svoje krytie požiada o pripojenie k systému hostiteľského členského štátu, systém hostiteľského členského štátu spoločne so systémom domovského členského štátu stanoví príslušné pravidlá a postupy pri výplate náhrady investorom v tejto pobočke. Nasledujúce zásady platia tak pre vypracovanie týchto postupov, ako aj pre stanovenie podmienok členstva pobočky (v zmysle článku 7 ods. 1):

- a) systém hostiteľského členského štátu si ponechá plné práva uplatniť svoje objektívne a všeobecne platné predpisy na zúčastnené investičné spoločnosti; môže požadovať poskytnutie príslušných informácií a má nárok na overenie týchto informácií v príslušných orgánoch domovského členského štátu;
- b) systém hostiteľského členského štátu splní nároky na doplnkovú náhradu po tom, čo bol informovaný zo strany príslušných orgánov domovského členského štátu o zistení alebo rozhodnutí podľa článku 2 ods. 2. Systém hostiteľského členského štátu si ponechá plné práva na overenie nároku investora podľa svojich vlastných noriem a postupov pred zaplatením doplnkovej náhrady;
- c) systémy hostiteľského členského štátu a domovského členského štátu budú navzájom spolupracovať, aby zabezpečili, že investori dostanú náhradu bezodkladne a v správnych čiastkach. Najmä sa dohodnú, ako prípadné vzájomné pohľadávky, ktoré môžu byť dôvodom započítania v rámci iného systému, ovplyvnia náhradu vyplatenú investorovi každým systémom;
- d) systém hostiteľského členského štátu bude mať právo požadovať od pobočiek doplnkové krytie na vhodnom základe, ktorý berie do úvahy krytie poskytnuté zo systému domovského členského štátu. Na zjednodušenie účtovania môže systém hostiteľského členského štátu vychádzať z toho, že jeho záväzky sa za každých okolností obmedzujú na časť prevyšujúcu financované krytie systému domovského členského štátu, a to nezávisle od toho, či domovský členský štát skutočne platí, alebo neplatí náhradu vyplývajúcu z nárokov investorov na území hostiteľského členského štátu.